

KORTAF

Bosmuizen plaatsen wegwijzers

Het begon met een waarneming van Pavel Stopka en David Macdonald. Ze onderzochten het gedrag van bosmuizen (*Apodemus sylvaticus*) aan de universiteit van Oxford, UK. Een groepje ontsnapte uit hun kooi. Een groef een gat, de laatste markeerde het met een blaadje. Gat gerepareerd, muizen terug, waarna de muizen rechtstreeks naar het blaadje liepen.

Nu was al bekend, dat bosmuizen uitstekend de weg kunnen vinden. Het meest recente onderzoek, volgend op de bovengenoemde waarnemingen, suggereert dat de dieren objecten als blaadjes en takjes zelf verslepen om interessante plekken te markeren. Wanneer ze de omgeving eromheen verkennen gaan ze regelmatig op de achterpoten staan om hun gemarkeerde post op te zoeken, gaan daarnaar terug voordat ze hun exploratie in een andere richting vervolgen.

Experimenteel onderzoek volgde. Hierbij werden acht bos-

muizen in een kale ruimte van 2 x 2 meter losgelaten. Daarin lagen tien plastic schijfjes met een diameter van 5 cm. De dieren werden continu gevolgd met een videocamera. Ze bleken de schijfjes te verslepen, waarbij het er sterk op lijkt dat de muizen de schijfjes gebruikten als oriëntatiepunt.

Voor bosmuizen, die ver van hun hol kunnen foerageren is het natuurlijk heel functioneel om individuele visuele bakens te hebben. Geursporen zouden informatie kunnen verschaffen aan zowel concurrenten als aan potentiële predatoren.

Van diverse soorten dieren is het bekend dat ze objecten gebruiken als visuele oriëntatie; dat muizen zelf hun wegwijzers plaatsen, is nog niet eerder signaleerd.

Samenvatting: Marius den Boer

Literatuur.

Pavel Stopka & David Macdonald, 2003. Way-marking behaviour: an aid to spatial navigation in the wood mouse (*Apodemus sylvaticus*). - BMC Ecology 2003 (3.3).